

ikke vilde komme for i Dag. Jeg er altsaa i Dag ikke mere forberedt paa at tale om denne Sag, end jeg vilde være enhver anden Dag, og der kan derfor indløbe en eller anden Fejltagelse. Det kan være, det var i 1867 eller 1868, men jeg tror nu nok, det var i 1869, at Scheel igen gjorde Forsøg paa at faa reformeret vor militære Retspleje, men det har mindre at sige. Det, der har noget at betyde, er desværre det, at Forsøget igen strandede. Jeg tror ikke en Gang, han den Gang naaede at faa Forslaget forelagt Rigsdagen.

Senere har Frede Bojsen, som Fører for de moderate, gjort Forsøg paa at faa indført en delvis Reform af vor militære Retspleje. Mange af Medlemmerne her i Tinget ville endnu erindre, at Bojsen — det var ham alene — forelagde et Forslag om at indføre Aktor og Defensor ved den militære Retspleje. Nu er Forholdet nemlig det, at en Soldat, der bliver stillet for Retten, har hverken Aktor eller Defensor, han har ingen til at anklage sig og ingen til at forsvare sig. Ifølge Krigsartikelbrevet af 1683 skulde Regimentsgevaltigeren være Aktor, men hvad der er blevet af Regimentsgevaltigeren, ved jeg ikke, han er forsvunden i de mere end 200 Aar, der ere forløbne, og der er nu hverken Aktor eller Defensor. Auditøren besørger det hele, han afholder Forhør, han er Aktor, og han er Defensor, saa godt han kan. Ganske vist er det tilladt — jeg ved for Resten ikke, om det er almindelig bekendt mellem de menige Soldater —, at ved Forhørenes Slutning kan Soldaten forlange Adgang til at indgive et Forsvarsskrift, og det kan han lade udarbejde, af hvem han vil. Jeg er for Resten ogsaa bange for, at han selv skal betale det, hvis han ikke selv skriver det, og i saa Fald kan det for mange være en betydelig Hindring. Han skal selv underskrive det og selv indgive det. Det er vist en Adgang, der bruges meget lidt. Imidlertid, Bojsens Forslag blev heller ikke gennemført.

For øvrigt viste den nuværende højtærede Konseilspræsident, der den Gang var Oppositionsmand og Venstrefører, stor Interesse for det Bojsenske Forslag og stillede endog yderliggaaende Ændringsforslag om, at vi skulde have indført en Appellinstans i Militæretaten noget i Lighed med, hvad man har i Norge, en Appellinstans, der, saa vidt jeg erindrer, skulde bestaa af Højesterets Assessorer, supplerede med Generalauditøren og en eller to

Officerer — det sluttede med, at det skulde være to Officerer. Det var nu den Gang, da stod den nuværende Konseilspræsident paa det Standpunkt.

Men der er flere Ministre, der tidligere under deres Venstrevildfarelser have interesseret sig i høj Grad for en Reform af den militære Retspleje. Den nuværende højtærede Trafikminister var jo i Midten eller i sidste Halvdel af Halvfemserne i forrige Aarhundrede meget ivrig i saa Henseende. Skønt det lyder saa stort — i forrige Aarhundrede — er det jo ikke saa forfærdelig mange Aar siden, saa han kunde i og for sig godt være lige saa ivrig endnu. Men altsaa, for knap en halv Snes Aar siden stillede den nuværende højtærede Trafikminister sammen med den nu afdøde Kommandør Bojesen en Forespørgsel til den daværende Krigsminister, om han dog ikke snart agtede at reformere den militære Retspleje. Da var den højtærede Minister saa ivrig, at han maatte have en Forespørgsel frem, der ganske var i Stil med den, der nu er rejst af det ærede Medlem for Helsingør, gaaende ud paa, at nu maatte vi dog snart have en Reform af vor militære Retspleje, og det begrundede den højtærede Trafikminister baade vidt og bredt og grundigt, baade dybt og inderligt, det var hans brændende Ønske den Gang, at vi maatte faa en Reform af vor militære Retspleje og faa den snart. Nu skulde man tro, at paa den Post, hvor han nu er stillet, maatte han have overordentlig Indflydelse paa, at denne Sag blev fremmet hurtigt, hvis det interesserer ham endnu.

Det, der interesserede mig i den højtærede Konseilspræsidents Foredrag, var — ved Siden af den uendelige Raahed paa denne Kaserne — hans klare Paavisning af, at der ikke var Overlæg til Stede her. De unge Mænd, der her have forset sig overfor Sergenten, have ikke handlet med Overlæg, det var ikke Mytteri, ikke Sammenrotning eller Komplot, de havde ikke i Forvejen overvejet, hvad de vilde gøre, endnu mindre aftalt, hvad der skulde ske. Nej, de have siddet og drukket noget Spiritus, hvad der er meget beklageligt og lastværdigt, men dog vanskelig kan takseres blot tilnærmelsesvis til en Straf af den Art som den, der her er bleven dem idømt, og saa have de, da denne Sergent kom ind, pludselig faaet den Indskydelse, at nu skulde han have nogle Smæk. Vi fik nu ikke noget at vide om, hvorledes denne Sergent tidligere har opført sig. Der er et underligt Jag over hele denne Sag.